

39. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 184. gr. komi orðið: sækjandi.

40. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 2. málsl. 1. málsg. 186. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 3. málsl. sömu málsg. komi orðið: ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „Saksóknara“ í 1. málsl. 2. málsg. sömu greinar komi orðið: Ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 2. málsl. sömu málsg. komi orðið: ríkissaksóknari.

41. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 191. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

42. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsg. 193. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

43. gr.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 1. málsg. 194. gr. komi orðið: Ríkissaksóknari.

44. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 195. gr. komi orðið: ríkissaksóknari.

45. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsg. 198. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

46. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

47. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlast gildi, skal fella ákvæði þeirra inn í meginmál laga nr. 73 21. júní 1973, um meðferð opinberra mála, og gefa þau út svo breytt.

Gjört að Bessastöðum, 21. maí 1974.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við 2. málslíð 5. málsg. 11. gr. laganna bætist nýr málslíður, er orðist svo:

Á sama hátt má reikna lögheimilistíma eftirlifandi maka frá upphafi lögheimilistíma hins látna.

2. gr.

16. gr. hljóði svo:

Fæðingarstyrkur skal vera kr. 16 700.00 við hverja fæðingu til móður, sem á lögheimili hér á landi.

Aldrei skal þó fæðingarstyrkur vera lægri en svo, að nægi fyrir dvöl konu í allt að 7 daga á þeirri fæðingardeild hér á landi, þar sem konan fæddi.

3. gr.

19. gr. 1. málsgrein hljóði svo:

Ef aðrar tekjur elli- eða örorkulífeyrisþega en lífeyrir almannatrygginganna fara ekki fram úr 37 500 kr. á ári, skal greiða uppbót á lífeyri hans að upphæð 80 000 kr. á ári. Hafi bótaþeginn hins vegar tekjur umfram 37 500 kr. á ári, skal skerða uppbótina um helming þeirra tekna, sem umfram eru. Sama gildir um hjóna-lífeyri, eftir því sem við á.

4. gr.

26. gr. orðist svo:

Fjölskyldubætur eru greiddar með börnum yngri en 16 ára umfram eitt í fjöl-skyldu. Skulu þær greiddar þeim, sem foreldraráðin hafa, eða þeim öðrum, sem annast framfærslu barnanna.

Séu brúttóarstekjur þeirra, sem foreldraráð hafa eða framfærslu annast, lægri en 700 þúsund kr. eða börn í fjölskyldu yngri en 16 ára 5 eða fleiri, skal þó greiða fjölskyldubætur með öllum börnum, sé um það sótt.

Árlegar fjölskyldubætur með barni skulu vera 15 þúsund kr.

Útgjöld vegna greiðslu fjölskyldubóta greiðast að fullu úr ríkissjóði.

Ákvæði þetta taki gildi 1. júlí 1974.

5. gr.

b.-liður 43. greinar hljóði svo:

Nauðsynlegar rannsóknir og aðgerðir, eftir tilvísun samlagslæknis, hjá sérfræð-ingum, þó þannig að samlagsmaður greiði 150 kr. fyrir hverja komu til sérfræð-ings.

c.-liður 43. greinar hljóði svo:

Lyf, sem samlagsmanni er lífsnauðsynlegt að nota að staðaldri.

Af öðrum nauðsynlegum lyfjakostnaði greiði samlagsmaður ávallt fyrstu 100 krónurnar skv. lyfjaskrá I og fyrstu 150 krónurnar skv. lyfjaskrá II, en sjúkrasam-lagið það, sem á vantar fullt verð. Sé heildarverð viðkomandi lyfs jafnt eða lægra en þessi mörk, greiðir samlagsmaður það.

d.-liður 43. greinar hljóði svo:

Röntgengreiningu og geislameðferð samkvæmt gjaldskrá, sem heilbrigðisstjórn-in staðfestir, þó þannig að samlagsmaður greiði ávallt 250 kr. fyrir hverja röntgen-greiningu.

Á eftir h-lið 43. greinar komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Ráðherra er með reglugerð heimilt að breyta greiðslum samlagsmanna sam- kvæmt þessari grein til samræmis við gjaldskrárbreytingar.

Í síðustu málsgrein 43. greinar falli burt orðin „svo og greiðslu fyrir tannlækn-ingar“.

6. gr.

Ný 44. gr. komi inn, svo hljóðandi, og númer annarra greina breytist til sam-ræmis:

Sjúkrasamlög greiða að hálfu þá tannlæknaþjónustu, sem veitt er á heilsu-gæslustöðvum, hjá skólatannlæknum eða á stofun tannlækna, sem Tryggingastofn-un ríkisins semur við um þjónustu í þágu sjúkratrygginga.

Meðan uppbygging tannlæknaþjónustu á heilsugæslustöðvum samkvæmt lögum um heilbrigðisþjónustu stendur yfir, skulu ákvæði 1. málsgr. aðeins gilda fyrir tiltekna þjónustu og tiltekna hópa fólks.

Frá 1. sept. 1974 skulu ákvæði 1. málsgr. gilda fyrir börn og unglinga 6—15 ára, enda leggi sveitarfélög 50% á móti. Greiða skal alla þjónustu, sem þessum aldursflokkum er veitt, hjá skólatannlækni eða á heilsugæslustöð. Sé ekki kostur á slíkri þjónustu á vegum viðkomandi sveitarfélags, er heimilt að greiða þjónustu fyrir þessa aldursflokka hjá hverjum þeim tannlækni, sem Tryggingastofnun ríkisins hefur samið við.

Frá 1. janúar 1975 skulu ákvæði 1. málsgreinar taka til barna 3—5 ára og 16 ára unglinga, ellilífeyrisþega, öryrkja samkv. 12. grein og vanfærra kvenna. Fyrir þessa hópa skal þó ekki greiða kostnað við gullfyllingar né krónu- og brúargerðir.

Ráðherra er heimilt að auka með reglugerð þá þjónustu, sem greiðslur samkvæmt 1. málsgr. taka til, eftir því sem uppbyggingu heilsugæslustöðva miðar og fé er veitt til á fjárlögum.

7. gr.

e-liður 50. greinar hljóði svo:

Örorkubætur og bætur til ekkju eða ekkils samkvæmt 17. gr.

8. gr.

Í niðurlagi 50. greinar, á eftir orðunum „undanfarandi 24 mánuði“, komi ný setning, svo hljóðandi:

Heimilt er þó tryggingaráði að víkja frá þessum tímamörkum, ef sérstaklega stendur á.

9. gr.

Síðasta málsgr. 72. greinar hljóði svo:

Ákvæði þessarar greinar skulu gilda, eftir því sem við getur átt, um greiðslu meðlags, sem feður eða fráskildar konur fá úrskurðað með börnum sínum.

10. gr.

77. gr. laganna orðist svo:

Heimilt er ríkisstjórninni að semja við erlend ríki og ráðherra að semja við erlendar tryggingastofnanir um gagnkvæman rétt til þeirra hlunninda, sem almanna-tryggingar veita. Í slíkum samningum má m. a. kveða svo á, að lögheimilistími í öðru samningsríki skuli talinn jafngilda lögheimilistíma á Íslandi, hvort sem um er að ræða íslenska þegna eða þegna annarra samningsríkja. Enn fremur er heimilt að kveða þar á um rétt til bótagreiðslna samkvæmt almannatryggingalögum við búsetu í öðru samningsríki, sbr. 11. gr., 62. gr. og 1. tölulið ákvæða til bráðabirgða.

11. gr.

Breyting sú á greiðslu fjölskyldubóta, sem felst í 4. gr., skal ekki hafa áhrif á kaupgreiðsluvísitölu.

12. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 21. maí 1974.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Magnús Kjartansson.